

عنوان مقاله:

نقش پیشبینی کنندگی محبوبیت والدین و نشاط معنوی از احساس خودارزشمندی در نوجوانان دارای والد با آسیب بینایی در خانواده های تحت پوشش سازمان بهزیستی

محل انتشار:

مجله پژوهش در دین و سلامت، دوره 9، شماره 2 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

معصومه باقرپور - گروه روانشناسی تربیتی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

منصوره شهریاری احمدی - گروه روانشناسی استثنایی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

غلامعلی افروز - گروه روانشناسی استثنایی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه تهران، تهران، ایران

حسن پاشا شریفی - گروه روانشناسی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، واحد رودهن، دانشگاه آزاد اسلامی، دماوند، ایران

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: نشاط معنوی مقوله‌ای است که با وجود اهمیت فراوان آن به‌عنوان موضوعی مجزا کمتر به آن توجه شده است. نشاط لازمه زندگی و عامل محرکی برای نیل انسان به سلامت روانی و قرب الی‌الله است. در عین حال، عامل خانواده به‌ویژه محبوبیت والدین با بهزیستی روانی و کاهش آسیب‌های اجتماعی-روانی ارتباط معناداری دارد. ازاین رو، این پژوهش با هدف بررسی نقش پیشبینیکنندگی محبوبیت والدین و نشاط معنوی با احساس خودارزشمندی نوجوانان انجام شد. روش کار: پژوهش حاضر توصیفی از نوع همبستگی است. جامعه آماری همه نوجوانان دارای والد نابینای تحت پوشش سازمان بهزیستی در ۳۱ استان ایران در سال ۱۴۰۰ بود که ۲۴۰ نفر از آنان به روش نمونه‌گیری هدفمند و برحسب مراجعات متوالی به مراکز بهزیستی انتخاب شدند و پرسشنامه‌های احساس خودارزشمندی روزنبرگ، نشاط معنوی افروز و محبوبیت والدین افروز و اسدی را تکمیل کردند. برای تحلیل داده‌ها از ضریب همبستگی پیرسون و رگرسیون چندگانه سلسله مراتبی استفاده شد. در این پژوهش همه موارد اخلاقی رعایت شده است و مولفان مقاله تضاد منافی گزارش نکرده‌اند. یافته‌ها: نتایج پژوهش نشان داد بین نشاط معنوی با احساس خودارزشمندی ($r=0.63$ و $P<0.01$) و همچنین بین محبوبیت والدین ($r=0.52$ و $P<0.01$) با احساس خودارزشمندی همبستگی مثبت و معنادار برقرار بود. تحلیل رگرسیون نشان داد به‌ترتیب نشاط معنوی توان تبیین ۲۰٪ از واریانس احساس خودارزشمندی، نشاط معنوی و محبوبیت والدین با هم توان تبیین ۲۸٪ از واریانس احساس خودارزشمندی؛ و محبوبیت والدین مستقل از نشاط معنوی توان تبیین ۷٪ از این واریانس را داشتند. دو عامل محبوبیت مادر و پدر نیز توانستند ۸٪ از واریانس احساس خودارزشمندی را پیشبینی کنند. در میان متغیرهای مربوط به محبوبیت مادر و پدر، محبوبیت مادر با ضریب بتای $\beta=0.26$ قوی‌ترین پیشبینی کننده بود. نتیجه‌گیری: ازآنجایی که محبوبیت والدین و نشاط معنوی میزان بالایی از تغییرپذیری احساس خودارزشمندی را تبیین میکنند، میتوان توجه به این عوامل را در بهبود احساس خودارزشمندی نوجوانان مهم دانست و در برنامه‌های ارتقای سلامت در جامعه مدنظر قرار داد.

کلمات کلیدی:

آسیب بینایی، خودارزشمندی، محبوبیت والدین، نشاط معنوی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1703840>

